

ดวงจันทร์

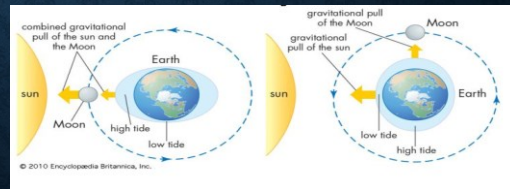

ดวงจันทร์หมุนรอบโลกแบบประสานเวลา จะหันด้านเดียวเข้าหาโลกเสมอคือด้านใกล้ ที่มีลักษณะเป็นทะเลภูเขาไฟมืด ๆ ซึ่งเต็มที่ว่างระหว่างที่สูงเปลือกโบราณสว่างและหลุมอุกกาบาต ที่เห็นได้ชัดเจน เมื่อสังเกตจากโลกเป็น**เทห์ฟ้า**¹ ที่เห็นได้เป็นประจำสว่างที่สุดอันดับสองในท้องฟ้าของโลกรองจากดวงอาทิตย์ พื้นผิวแท้จริงแล้วมืด แม้เทียบกับท้องฟ้ายราตรีแล้วจะดูสว่างมาก

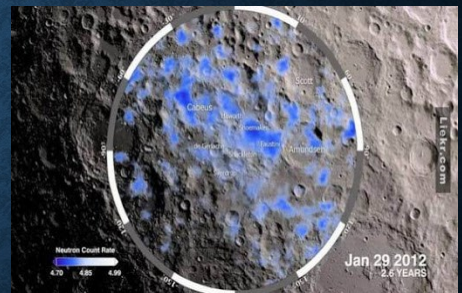
¹พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ใช้คำว่า "เทห์ฟากฟ้า" หรือ "เทห์ฟ้า" แทนคำว่า ดาวเคราะห์นอกระบบ ดาวนิวตรอน ซากซูเปอร์โนวา ดาวเคราะห์น้อย ดาวเคราะห์แคระเป็นต้น แต่ในวงการดาราศาสตร์นิยมใช้คำว่า "วัตถุท้องฟ้า"

ดวงจันทร์ใช้เวลาในการหมุนรอบตัวเองที่ได้
จังหวะพอดีกับวิธีการโคจรรอบโลก ซึ่งเมื่อเรามอง
ดวงจันทร์จากพื้นโลกจะมองเห็นดวงจันทร์เพียง
ด้านเดียวตลอดเวลา การหมุนของมันช้าและ
กลายเป็นถูกล็อกอยู่ในลักษณะนี้ เป็นผลมาจาก
ปรากฏการณ์ความฝืด และมีความสัมพันธ์กับ
ปรากฏการณ์น้ำขึ้นน้ำลงบนโลก

ทะเลบนดวงจันทร์

พื้นผิวดวงจันทร์ที่มองด้วยตาเปล่าเห็นเป็นสีคล้ำ
คือที่ราบบนดวงจันทร์หรือเรียกว่า "ทะเล" บนดวงจันทร์
ทั้งนี้เนื่องจากนักดาราศาสตร์เชื่อว่าพื้นผิวสีคล้ำ
เหล่านั้นเป็นพื้นน้ำ แต่ปัจจุบันทราบกันแล้วว่าเป็นแอ่ง
ที่ราบกว้างใหญ่เกิดจากลาวาในยุคโบราณ ลาวาที่ระเบิด
พวยพุ่งเหล่านี้ไหลเข้าไปในหลุมที่เกิดจากการปะทะ
ของอุกกาบาตหรือดาวหางที่พุ่งเข้าชนดวงจันทร์

ภูเขาบนดวงจันทร์

บริเวณที่มีสีอ่อนกว่าบนพื้นผิวดวงจันทร์นั้นเรียกว่า "ภูเขา" หรือบางครั้งก็เรียกง่าย ๆ เพียงว่า "ที่ราบสูง" เพราะเป็นบริเวณที่มีความสูงมากกว่าส่วนที่เป็นทะเล มีแนวเทือกเขาที่โดดเด่นอยู่มากมายบนด้านใกล้ของดวงจันทร์ตามแนวขอบของแอ่งปะทะขนาดใหญ่ซึ่งเต็มไปด้วยหินบะซอลต์ สันนิษฐานว่านี่เป็นซากที่หลงเหลืออยู่ของขอบนอกของแอ่งปะทะ ไม่มีเทือกเขาใดของดวงจันทร์ที่เชื่อว่าจะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของพื้นผิวดาวเหมือนอย่างการเกิดของภูเขาบนโลกเลย

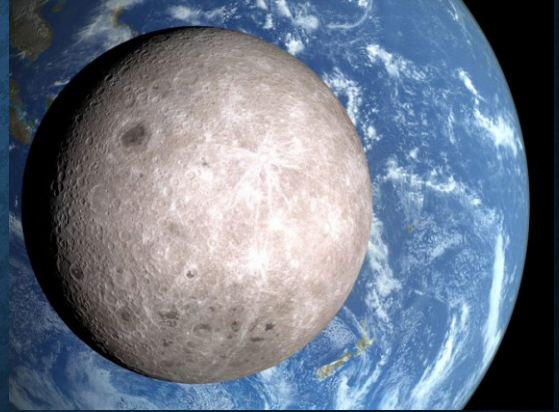
แอ่งบนดวงจันทร์

บนผิวของดวงจันทร์สามารถสังเกตตำแหน่งได้โดยดูจากแอ่งปะทะซึ่งเกิดขึ้นจากการที่อุกกาบาตและดาวหางพุ่งเข้าชนพื้นผิวของดวงจันทร์ มีแอ่งอยู่เป็นจำนวนราวครึ่งล้านแห่งที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางใหญ่กว่า 1 กิโลเมตร

โดยในความหมายด้านไกลของดวงจันทร์ (The far side of the Moon) ก็คือ ซีกฝั่งอีกครั้งหนึ่งของดวงจันทร์ที่หันหน้าออกจากโลก และจากการสำรวจก็พบว่าฝั่งไกลจากโลกดังกล่าว พื้นผิวดาวส่วนใหญ่จะขรุขระ อันเป็นผลเนื่องมาจากการพุ่งชนของกลุ่มอุกกาบาต และร่องรอยของสะเก็ดลาวาที่สาตกกระเด็นแผ่ขยายออกมา อีกทั้งยังปรากฏให้เห็นถึงความสัมพันธ์เล็กน้อย ของบริเวณพื้นที่ราบลุ่มที่เรียกว่า ลูน่า- มาเรีย ที่ว่ากันว่ามันคือหนึ่งในหลุมอุกกาบาตที่ใหญ่ที่สุดในระบบสุริยะ

ด้านไกลของดวงจันทร์

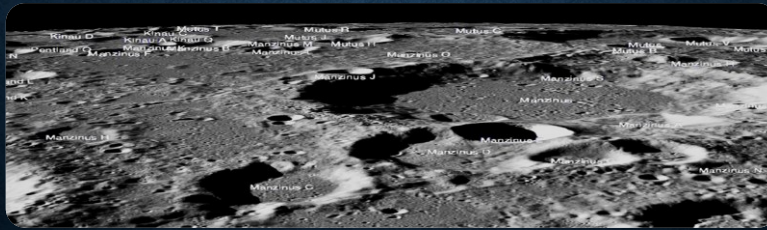
ด้านมืดของดวงจันทร์อันที่จริงแล้วคำว่า ‘dark’ หรือ ‘มืด’ นั้น มันไม่ได้มีความหมายในเชิงว่ามันไม่มีแสงสว่างแต่อย่างใด จนกระทั่งเมื่อครั้งที่มนุษย์สามารถส่งยานอวกาศไปวนรอบจันทร์ได้สำเร็จ และเผยให้เห็นถึงพื้นที่ต่าง ๆ ที่ไม่เคยเห็นมาก่อน จากความเข้าใจผิดกันว่า ‘ด้านมืด’ จึงกลายมาเป็นความเข้าใจใหม่ว่าอันที่จริงมันไม่ได้มืดและรวมถึงการสลายให้หายไปของ ‘ความไม่รู้’ ในเชิงของคำว่ามืดด้วยเช่นกัน เพราะอันที่จริงแล้วทั้งสองด้านของดวงจันทร์ ไม่ว่าจะด้านไกลหรือใกล้ มันก็จะได้รับแสงอาทิตย์โดยตรงเฉลี่ย (เกือบ) เท่ากันเสมอ

ด้านมืดของดวงจันทร์

ลักษณะทางกายภาพของดวงจันทร์

ดวงจันทร์เป็นดาวเคราะห์ที่ประกอบด้วยองค์ประกอบอันหลากหลายที่มีความแตกต่างทางเคมีภูมิวิทยาอย่างชัดเจนระหว่างส่วนของพื้นผิวส่วนของเปลือกและส่วนของแกน เชื่อว่าลักษณะทางโครงสร้างเช่นนี้เป็นผลมาจากการก่อตัวขึ้นเป็นส่วน ๆ จากทะเลแมกมาที่เกิดขึ้นหลังจากการกำเนิดดาวเคราะห์ไม่นานนักคือราว 4.5 พันล้านปีที่แล้ว พลังงานที่ใช้ในการหลอมเหลวผิวชั้นนอกของดวงจันทร์เชื่อว่าการปะทะครั้งใหญ่ ซึ่งให้เกิดระบบการโคจรระหว่างโลกกับดวงจันทร์ขึ้น

มนุษย์ที่ได้ชื่อว่าเหยียบพื้นผิวดวงจันทร์คนแรกของโลก

เรอโท นีล ออลเดน อาร์มสตรอง

5 สิงหาคม พ.ศ. 2473 - 25 สิงหาคม พ.ศ. 2555

เป็นนักบินอวกาศชาวอเมริกัน และเป็นมนุษย์ที่ได้ชื่อว่าเหยียบพื้นผิวดวงจันทร์คนแรกของโลก

พ.ศ. 2512 (ค.ศ. 1969)

เขาเป็นผู้บัญชาการของโครงการอะพอลโล 11 ซึ่งมีเป้าหมายนำยานไปจอดบนดวงจันทร์

โดยสมาชิกในทีมคือ เอ็ดวิน อัลดริน และไมเคิล คอลลินส์

